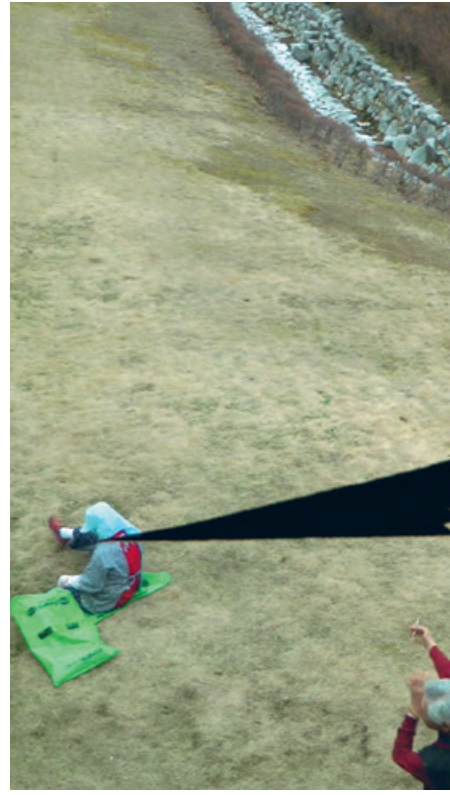

WOJCIECH GILEWICZ ARCUS

Arcus, 2012

Akiyoshidai, 2011

I Live My Life in Art, 2011

Painter's Painting, 2010-2013

Visitor, 2010

Shanghai, 2008

Intrude, 2008

Taipei Artist Village, 2009

kuratorka MIEJSKA PROJEKTÓW ZACHĘTY:

Magda Kardasz

współpraca: Karolina Bielawska

wystawa

WOJCIECH GILEWICZ. ARCUS

4.09–3.11.2013

wtorek–niedziela 12–20

ul. Galczyńskiego 3, 00-362 Warszawa

tel. +48 22 826 01 36

mpz@zacheta.art.pl

www.zacheta.art.pl

realizacja wystawy: Marek Janczewski i zespół

folder

wydawca:

Zachęta — Narodowa Galeria Sztuki

pl. Małachowskiego 3, 0-916 Warszawa

dyrektorka: Hanna Wróblewska

projekt: Jakub Jezerski

tłumaczenie: Marcin Wawrzyńczyk

redakcja: Jolanta Pienkos

© Zachęta — Narodowa Galeria Sztuki, Warszawa 2013

druk: ARGRAF, Warszawa

sponsor MIEJSKA PROJEKTÓW ZACHĘTY

BENQ

sponsorzy wernisażu

patroni medialni

artinfo.pl

Na odwrocie:

Arcus, 2012, kadry wideo (HD)

Akiyoshidai, 2011, kadry wideo (HD)

I Live My Life in Art, 2011, kadr wideo (HD)

Painter's Painting, 2010–2013, kadry wideo (HD)

Visitor, 2010, kadry wideo (HD)

Taipei Artist Village, 2009, kadry wideo

Intrude, 2008, kadry wideo

Shanghai, 2008, kadr wideo

WOJCIECH GILEWICZ ARCUS

PRACA MALARZA

Wojciech Gilewicz postanowił zaprezentować warszawskim miłośnikom sztuki swoje filmy tworzone w ostatnich latach podczas podróży po Azji i Stanach Zjednoczonych. Pokazują one interwencje malarskie i performatywne w przestrzeni miast, czasem wśród przyrody. To nie dokumentacje akcji artystycznych, lecz autonomiczne dzieła o impresyjnym charakterze i — paradoksalnie — o bardzo przemyślanej kompozycji filmowych obrazów. Gilewicz kręci je ustawioną na statywie kamerą, co stanowi część performansu — niemal partyzanckiej akcji zasysającej wiele nieprzewidywalnych elementów, jakie niesie ze sobą życie ulicy. Pozyskany w ten sposób materiał jest następnie montowany. Artysta mówi: „Teraz najbardziej interesuje mnie tworzenie swego rodzaju pułapek w rzeczywistości”. Opisywane filmy wystawiają na próbę percepcję widza próbującego zidentyfikować wtopione w żywą tkankę miasta malarstwo, czy też interpretującego poszczególne obrazy, w których elementy artystycznej interwencji zlewają się z surowymi realiami pejzażu, a akcje artysty z codziennymi poczynaniami ludzi. Autor szczególnie uważnie przygląda się pracy jako podstawowemu elementowi egzystencji człowieka, a także bytowaniu ludzi wyrzuconych poza nawias społeczeństwa i wykonywanym przez nich czynnościom służącym utrzymaniu się na powierzchni. Wyraźne akcentowanie wątków społecznych to ważna cecha tych filmów.

Nakręcony w Szanghaju *Intrude* (2008) jest najbliższy wcześniejszym eksperymentom Gilewicza z wtapianiem obrazów w pejzaż miasta, zacieraniem granic między życiem a sztuką. Inny pokazywany na wystawie film — *Shanghai* (2008) — powstał w tym samym czasie. Umowa między artystą a goszczącym go Zendai MoMA zobowiązywała go do stworzenia ośmiu obrazów. Autor podszedł w sposób dość przewrotny do narzuczonego przez organizatorów imprezy warunku. O tym, jak wyglądają obrazy, decyduje artysta i zastany kontekst — tym razem jest to wielkomięski śmietnik. Film ukazuje przy tym w sposób równorzędny akcją twórcy i działania starszej kobiety utrzymującej się z segregowania odpadków. Oba „performanse” dzieją się obok siebie bezkolizyjnie, a znaczenie każdego z nich dla widza zmienia się przez sam fakt sąsiedztwa. To kolejna w wykonaniu artysty próba „uchwycenia momentu oderwania się obrazu rzeczywistości od niej samej”.

Film *Taipei Artist Village* (2009) traktuje o problemach malarskich. Gilewicz zadaje w nim stawiać pytanie o rolę malarza dzisiaj. Czy powinien on pielęgnować tradycję realistycznego malarstwa (symboliczny gest retuszowania przez artystę obecnych w tym mieście pejzażowych „widoczków” malowanych na skrynkach elektrycznych)? Czy też może pójść raczej w stronę rejestrowania życia miasta i dziejących się w nim historii (utrwalone kamerą scenki uliczne wplecione między zapisy malarskich interwencji artysty)? Widoczne w filmie celowo absurdalne gesty — na przykład restaurowanie muralu umieszczonego w praktycznie niewidocznym dla przechodnia miejscu — potęgują dodatkowo konfuzję dotyczącą istoty i celu malarstwa w dzisiejszych czasach. Zagubienie odbiorcy dzieła pogłębia fakt, że bez dodatkowego komentarza artysty widz nie jest pewien autorstwa malowideł na skrynkach.

Painter's Painting (2010–2013) to kolejna filmowa rozprawka na temat malarstwa, zbudowana z obrazów zarejestrowanych w Korei, Japonii i Stanach Zjednoczonych. Film ukazuje malarza przy pracy — stojącego z paletą i pędzlem w rękę przy sztalugach, w pracowni lub w plenerze — a więc zbanalizowane do granic wyobrażenia przeciętnego człowieka na temat pracy malarza. Gilewicz doprowadza tę klasyczną figurę do granic absurdu. Z równym zapalem utrwała na płótnie piękno przyrody, jak i obscurne zaułki miast. Ustawia sztalugi na tętniących życiem ulicach, czy w centrach handlowych azjatyckich metropolii z ich reklamowym zgiełkiem, innym razem próbuje malować marynistyczny pejzaż ze wzbudzonymi morskimi falami. Artysta zadaje pytanie, co jest ważniejsze — malowanie czy sam proces obserwowania życia wokół, szczególnie intensywny podczas podróży po świecie. Jeszcze mocniej podaje w wątpliwość tradycyjne myślenie o roli sztuki film *I Live My Life in Art* (2010) nakręcony w przemysłowej dzielnicy Seulu. Sylwetka artysty nie jest w nim obecna — widzimy za to kadry przedstawiające fragmenty warsztatów rzemieślniczych czy składów rozmaitych towarów, przypominające barwne kompozycje malarskie (abstrakcyjne, rodzajowe czy martwe

natury). Przedstawienie sytuacji pracy poddane jest tu skrajnej estetyzacji wzmocnionej dodatkowo przez zastosowanie techniki video HD. Tytuł pracy zdaje się żartować z artystowskich postaw — portretowani przez niego w pięknych kadrach ludzie nie żyją przecież sztuką, lecz ciężko pracują fizycznie. Także powstały w Seulu film *Visitor* (2010) ma niemal fabularny charakter. Możemy obejrzyć zapis krótkiej wizyty przybysza z innej kultury i podejmowanych przez niego prób fizycznego wtopienia się w zastaną miejską tkankę. Ta anarchistyczna akcja przedstawia męzczyzną o europejskich rysach, artystę przylatującego na lotnisko, oddającego walizkę i wszystkie swoje ubrania do wielkiej „recyklingowni”, a następnie podejmującego próby przeniknięcia do zawieszzonego w czasie i miejskiej przestrzeni świata bezdomnych okupujących ulice, podziemne przejścia i dworce. Gilewicz naśladuje ich ruchy, rutynowe działania, jakimi zapełniają dzień. Usiłuje zrozumieć istotę obcego miejsca; imituje, jednocześnie pozostając obcym (metafora turysty, artysty na rezydencji?). W końcu wsiada do samolotu, który przeniesie go z powrotem do dobrze znanej rzeczywistości.

Film *Bat Yam* (2009) powstał w przemysłowej dzielnicy Tel Awiwu. Gilewicz tworzył obrazy w interakcji z pracującymi tam robotnikami, stykając płótna z maszynami i fizycznością miejsca. Praca artysty porównana jest (niemal zrównana) z pracą robotnika. Podobnie ujęte wątki pracy w sztuce, pracy artysty w opozycji do pracy fizycznej pojawiają się również w dwóch późniejszych filmach: *I Live My Life in Art* i *Residency Unlimited* (2012).

Pokazywany na wystawie w Miejscu Projektów Zachęty film *Akiyoshidai* (2011) rejestruje podejmowane przez autora próby zgłębienia japońskiej tradycji malarskiej i typowego dla niej sposobu obrazowania. Artysta maluje farbą (jak tuszem) na śniegu, ćwicząc dalekowschodni gestualizm, zabarwia strumień różnymi kolorami farby w ironicznym odniesieniu do land artu i dalekowschodniego malarstwa pejzażowego, maluje bliki na gigantycznych pędach bambusa w lesie, wyszukuje i filmuje widoki w stylu japońskich rycin, odwiedza nagrobek pędzli lokalnego mistrza malarstwa z XIV wieku — symbolicznie żegna się z malarstwem i ciągle do niego wraca.

W Nowym Jorku powstał unikalny zapis akcji Gilewicza przeprowadzonej w ramach pobytu we Flux Factory. *Residency Unlimited* to otwarty hołd złożony pracy jako takiej i celny komentarz na temat idei rezydencji artystycznej. Przez dwa miesiące Gilewicz metodycznie sprzątał kolejne pomieszczenia siedziby komuny artystów, przez ten czas nie ujawniając się jako jeden z nich, ironizując tym samym na temat pozycji artysty dzisiaj, a jednocześnie składając hołd tysiącom imigrantów, którzy przybywają do bogatszych krajów, aby przez lata wykonywać proste prace fizyczne, najczęściej poniżej swoich kwalifikacji. Sam autor nazwał tę akcję tworzeniem environment. Przez swój gest zawłaszczył przestrzeń budynku.

Ostatni pokazywany na wystawie w MPZ film — *Arcus* (2012), który użyczył tytułu wystawie — powstał w czasie pobytu rezydencyjnego w Japonii. Znajdziemy w nim obrazy przywołujące na myśl kolejne etapy życia człowieka i związane z nimi role społeczne. Opisane sceny przetykane są fragmentami reklam czy popkulturowymi symbolami — found footage z lokalnej telewizji. W tej pracy pojawia się także interesujący ostatnio artystę problem recyklingu — przetwarzania, powtórnego wykorzystania, a także przechodzenia z jednego stanu (etapu życia) w drugi. Znalazł się w nim także zabawny komentarz jednego z organizujących rezydencję Japończyków — na temat próby zrozumienia „ducha miejsca” przez przyjezdnych artystów, które często kończą się na poziomie banalnych klisz na temat japońskości. Umieszczenie go w filmie dowodzi poczucia humoru i samoświadomości autora — artysty i uczestnika rezydencji.

W Miejscu Projektów Zachęty Gilewicz postanowił przeprowadzić zbórkę makulatury. Uzyskane w ten sposób środki wspomogą w przyszłości wydanie katalogu prezentującego opisaną powyżej pracę wideo. Podczas dwóch miesięcy trwania wystawy publiczność będzie miała nie tylko okazję zaprezentować proekologiczną postawę, włączając się w zbórkę zużytego papieru, lecz także zyska możliwość jego twórczego wykorzystania w przestrzeni galerii w ramach akcji zaproponowanych przez artystę.

Magda Kardasz

Wojciech Gilewicz, ur. 1974 w Biłgoraju. Malarz, fotograf, autor instalacji i filmów wideo. Dyplom Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie w pracowni malarstwa Leona Tarasewicza (1999) oraz aneks z fotografii. Bazując na doświadczeniu obrazu malarskiego, tworzy różnicowane pod względem formalnym prace, badające granice przestrzeni i sztuki. Mieszka i pracuje w Warszawie oraz Nowym Jorku.

Wybrane wystawy indywidualne
2013 ZONA Sztuki Aktualnej, Szczecin
Visitor, BWA Zielona Góra, Zielona Góra

2012 *Intrude*, Muzeum Sztuki i Techniki Japońskiej Manggha, Kraków
Residency Unlimited, Flux Factory, Nowy Jork
Pracownia, Bunkier Sztuki, Kraków
2011 *Wyprzedaż*, Galeria BWA Awangarda, Wrocław
2010 *Nieskończoność*, Galeria Entropia, Wrocław
2009 Lubelskie Towarzystwo Zachęty Sztuk Pięknych, Lublin
Galeria Foksal, Warszawa
2008 Contemporary Art Museum, Saint Louis
2007 Galeria Biała, Lublin

2005 Galeria Foksal, Warszawa
2004 Fondation Deutsch de la Meurthe, Paryż
2002 Galeria Arsenal, Białystok
2001 *Miasto — osiedle — pracownia — mieszkanie*, CSW Zamek Ujazdowski, Warszawa
2000 Galeria Biała, Lublin
Wybrane wystawy zbiorowe
2013 Queens International 2013, Queens Museum of Art, Nowy Jork
Plain, Beit Ha’ir Urban Culture Museum, Tel Awiw

Paper Jam #2, Piano Nobile, Genewa
2012 *IDEAS 40203*, Alternate Painterly, Louisville
Pełnia sztuczna, Muzeum Współczesne Wrocław
Videover: Season 4, NURTUREart, Nowy Jork
Rękawiczki Jeffa Koonsa, CSW Kronika, Bytom
2011 *Nowe tendencje w malarstwie II*, Galeria Miejska BWA, Bydgoszcz
Wypełniając puste pola, Centrum Sztuki Współczesnej
Znaki Czasu, Toruń
Post-Gauguin, Galeria Sztuki Współczesnej BWA, Katowice
2010 *Electro Geo*, FRAC Limousin, Limoges

There Has Been No Future, There Will Be No Past. Challenging Cultural Profiling in Central and Eastern European Art, ISCP Gallery, Nowy Jork
2009 *Like a Rolling Stone 2*, Galeria Appendix2, Warszawa
BELGRADE: NONPLACES. Art in Public Space, Museum of Contemporary Art, Belgrad
Monitor, Aspen Art Museum, Aspen
Lucim żyje, CSW *Znaki Czasu*, Toruń
In Practice, Sculpture Center, Nowy Jork
2008 *Polacche a Roma #6*, Transfert Gallerie, Instytut Polski, Rzym
Ukryte, BWA Zielona Góra, Zielona Góra

Artyści zewnętrzni. OUT OF STH, Galeria BWA Awangarda, Wrocław
Remont generalny, Galeria Biała, Lublin
Polacche a Roma #2, Transfert Gallerie, Instytut Polski, Rzym
2007 *Artyści polecają się nawzajem*, Galeria Appendix2, Warszawa
2006 *POZA*, Real Art Ways, Hartford
Miłość i demokracja, Centrum Sztuki Współczesnej Łańnia, Gdańsk
Na własną rękę, Zachęta Narodowa Galeria Sztuki, Warszawa
2002 *Spójrz na mnie*, Bunkier Sztuki, Kraków

folder
publisher:
Zachęta — National Gallery of Art
pl. Małachowskiego 3, 00-916 Warsaw
director: Hanna Wróblewska

graphic design: Jakub Jezerski
translation: Marcin Wawrzyńczak
editing: Jolanta Pieńkos
© Zachęta — Narodowa Galeria Sztuki, Warszawa 2013
printed by ARGRAF, Warszawa

sponsor of ZACHĘTA PROJECT ROOM

BENQ

sponsors of the opening reception

media patronage

artinform.pl

Back page:

Arcus, 2012, video stills (HD)
Akiyoshidai, 2011, video stills (HD)
I Live My Life in Art, 2011, video still (HD)
Painter's Painting, 2010–2013, video stills (HD)
Visitor, 2010, video stills (HD)
Taipei Artist Village, 2009, video stills
Intrude, 2008, video stills
Shanghai, 2008, video still

WOJCIECH GILEWICZ

ARCUS

THE PAINTER'S WORK

The exhibition presents films created by Wojciech Gilewicz in recent years during his travels to Asia and the United States. Showing painting and performative interventions in urban space, sometimes in nature, the films are not so much documentations of artistic actions as autonomous impressions though, paradoxically, of a very well thought-out structure and composition. Gilewicz shoots the footage himself using a tripod-mounted video camera; this is part of the performance which is an almost guerrilla-like action, sucking in the many unpredictable events offered by street life. The footage so obtained is then edited.

'I'm presently preoccupied with creating what you could call reality traps', says Gilewicz. The featured films test the viewer's perception as he or she tries to identify the painting pieces ingeniously embedded by the artist in urban tissue or interprets the different scenes, where elements of artistic intervention merge with the harsh realities of the landscape and the artist's actions with people's daily enterprises. In particular, Gilewicz studies work as a fundamental component of human existence as well as examining the life of social outcasts and their survival techniques. This clear emphasis on social issues is an important aspect of Gilewicz's films. *Intrude* (2008), made in Shanghai, comes closest to Gilewicz's earlier experiments that sought to merge paintings with the cityscape, blurring the boundaries between life and art. Another film, *Shanghai* (2008), was shot during a residency stay at the same time. The contract with the Zendai MoMA provided for the making of eight paintings, a condition Gilewicz fulfilled in a rather devious manner. The actual appearance of any painting is determined by its author and the context — in this case, that of a big-city dumpster. The film's split narrative shows the artist in action and the toil of an elderly woman who lives off dumpster diving. The two 'performance pieces' unfold next to each other without colliding in any way, providing each other with context. This is yet another attempt on Gilewicz's part to 'capture the moment when an image of reality gets unstuck from reality itself'.

Painting-related issues are the main theme of *Taipei Artists Village* (2009), where Gilewicz asks questions about the painter's role today. Should he cultivate the realistic tradition (here the symbolic gesture of retouching the 'landscape' murals found on the backs of electrical panel boxes throughout Taipei)? Or should the painter rather focus on documenting the city's life and the stories unfolding therein (the street scenes woven into the footage showing the artist's painting interventions)? The absurd gestures shown in the film — such as the restoration of a mural painting whose location makes it virtually unnoticeable for the passer-by — further enhance the confusion concerning the essence and purpose of painting today. The viewer's sense of disorientation is deepened by the fact that, without any additional commentary from Gilewicz, they are not certain who is actually the author of the electrical panel-box murals.

Painter's Painting (2010–2013) is another filmic essay about painting, montaged with images recorded in South Korea, Japan, and the United States. It shows Gilewicz at work — standing with a brush and palette by an easel, in the studio or in the open air: an extremely stereotypical image of the painter's work. Gilewicz reduces the classic figure to absurdity, painting with the same enthusiasm beautiful nature spots and sleazy back streets. He installs the easel in the middle of the crowd, be it on a busy street or in hectic shopping centres, while at another time trying to create a marine landscape complete with churned up waves. He seems to be asking whether it is painting that really matters or the very process of observing the surrounding world, particularly intense when one is away from home and travelling.

The traditional notion of painting's role is further challenged by the film *I Live My Life in Art* (2010), shot in Seoul's industrial area. The figure of the artist missing here, we see interiors of

craft workshops and warehouses that resemble colourful painting compositions (abstract, genre, or still life). The use of HD video results in an utter aestheticisation of the way a work situation is presented. The work's title seems an ironic allusion to artist attitudes — the people it so tantalisingly portrays are hard physical workers, far from living their lives in art.

Visitor (2010), another Seoul-made piece, also offers something of a storyline. We witness the attempts of a brief visitor from another culture to integrate himself with the urban tissue in a kind of anarchistic action. The protagonist, a European-looking male — the artist — arrives at the airport, surrenders his suitcase and all clothes to a huge recycling centre, and tries to penetrate into the time- and space-suspended world of the homeless who live on the streets, in underpasses, at train stations. Gilewicz tries to imitate their gestures, the routine procedures they fill their days with, in an attempt to grasp the essence of the strange place. He imitates while remaining a stranger (a metaphor of the tourist, the artist-in-residence?). In the end, he boards a plane that will take him back to the familiar reality.

Bat Yam (2009) is set at an industrial district of Tel Aviv. Gilewicz made paintings in interaction with workers, bringing the canvases into contact with machines and the physicality of the site. The artist's work is likened here (and almost equalled) to that of the worker. Similar themes — work in art, the artist's work vs. physical work — are also present in two other films by Gilewicz: *I Live My Life in Art* and *Residency Unlimited* (2012).

Another film, *Akiyoshidai* (2011), documents the artist's attempts to fathom out the Japanese painting and tradition and its typical mode of depiction. The artist paints on snow, practicing Oriental gesturalism, colours a stream with various hues of paint in an ironic reference to land art and Far Eastern landscape painting, applies faux shine to huge bamboo sprouts in the forest, seeks out and films vistas that bring to mind Japanese woodblock prints, visits the grave of a 14th-century local painting master's brushes — bidding symbolic farewell to painting and constantly returning to it. *Residency Unlimited* is a unique documentation of an artistic action carried out by Wojciech Gilewicz at the Flux Factory in New York. The film is an open tribute to work as such but also an apt commentary on the idea of artistic residency. For two months Gilewicz methodically cleaned the successive rooms of the artist commune, hiding his true identity and thus commenting on the artist's position today; at the same time, he was paying homage to the thousands of immigrants who flock to the wealthier countries, only to perform simple physical work, usually below their qualifications. The artist himself called the action 'environment making'; his gesture appropriated the space of the building. The final of the featured films, *Arcus* (2012), which has lent its title to the exhibition, was made during the artist's residency in Japan. Scenes depicting the successive stages of human life and their accompanying social roles alternate here with found-footage bits — fragments of commercials or pop-culture symbols — from local TV. The film features also the theme of recycling, reuse, as well as transition from one state (life stage) to another. It also includes a tongue-in-cheek commentary by one of the residency's Japanese organisers about the resident artists' attempts to understand the 'spirit of the place', attempts that seldom go beyond the stereotypical notions of Japaneseness. Its inclusion in the film demonstrates Gilewicz's sense of humour and self-awareness.

Wojciech Gilewicz has initiated a waste paper-collecting project at the Zachęta Project Room. Proceeds from the sale of the recycling paper will go towards the publication of a future catalogue presenting the abovementioned films. During the two months of the exhibition, viewers will have a chance not only to demonstrate their pro-environmental attitude by contributing waste paper but also to use it creatively as part of activities proposed by the artist.

Magda Kardasz

Wojciech Gilewicz, born in 1974 in Bilgoraj, Poland. Painter, photographer and author of videos and installations. Master's Degree in Leon Tarasiewicz's Painting Department at the Academy of Fine Arts in Warsaw (1999) and minor in photography. Drawing on his experience of the painting medium, he creates formally varied works, which seek to investigate the boundaries of art and space. Lives and works in Warsaw and New York.

Selected solo exhibitions
2013 ZONA Sztuki Aktualnej, Szczecin
Visitor, BWA Gallery, Zielona Góra
2012 *Intrude*, Manggha Museum of

Japanese Art and Technology, Kraków
Residency Unlimited, Flux Factory, New York
Studio, Bunkier Sztuki, Kraków 2011
Sale, BWA Awangarda Gallery, Wrocław 2010
Infinity, Entropia Gallery, Wrocław 2009
Lublin Fine Arts Society, Lublin
Foksal Gallery, Warsaw 2008
Contemporary Art Museum, Saint Louis 2007
Biała Gallery, Lublin 2005
Foksal Gallery, Warsaw 2004
Fondation Deutsch de la Meurthe, Paris

2002 Arsenal Gallery, Białystok
2001 *City — Estate — Studio — Apartment*, CCA Ujazdowski Castle, Warsaw
2000 Biała Gallery, Lublin

Selected group exhibitions
2013 Queens International 2013, Queens Museum of Art, New York
Plain, Beit Ha'ir Urban Culture Museum, Tel Aviv
Paper Jam #2, Piano Nobile, Geneva 2012
IDEAS 40203, Alternate Painterly, Louisville
Pelnia sztuczna, Muzeum Wrocław Contemporary Museum
Videorover: Season 4,

NURTUREart, New York
Rękawiczki Jeffa Koonsa, CCA Kronika, Bytom 2011
New Trends in Painting 2, City Gallery BWA, Bydgoszcz
2000 *Filling the Blanks*, Centre for Contemporary Art Signs of Time, Toruń
Post-Gauguin, BWA Contemporary Art Gallery, Katowice 2010
Electro Geo, FRAC Limousin, Limoges
There Has Been No Future, There Will Be No Past. *Challenging Cultural Profiling in Central and Eastern European Art*, ISCP Gallery, New York 2009
Like a Rolling Stone 2, Appendix2, Warsaw
BELGRADE: NONPLACES. Art

in Public Space, Museum of Contemporary Art, Belgrad
Monitor, Aspen Art Museum, Aspen
Lucim Lives On, CCA Signs of Time, Toruń
In Practice, Sculpture Center, New York 2008
Polacche a Roma #6, Transfert Gallerie, Polish Institute, Rome
Hidden, BWA Gallery, Zielona Góra
External Artists. OUT OF STH, BWA Awangarda Gallery, Wrocław
Remont generalny, Biała Gallery, Lublin
Polacche a Roma #2, Transfert Gallerie, Polish Institute, Rome 2007
Artists Recommend Artists, Appendix2, Warsaw 2006
POZA, Real Art Ways, Hartford

Love and Democracy, Centre for Contemporary Art Łąźnia, Gdańsk
On Their Own, Zachęta National Gallery of Art, Warsaw